

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9648/2025
03.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље мал.АА из ..., коју заступа законски заступник – отац ББ из ..., чији је пуномоћник Петар Лисул, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању детета, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 203/25 од 07.05.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 203/25 од 07.05.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 470/24 од 06.03.2025. године, ставом првим изреке, одлучено је да се мења одлука о висини издржавања садржана у пресуди Основног суда у Кикинди П2 37/24 од 11.04.2024. године, тако што је тужена обавезана да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље плаћа месечно 30 % своје месечне зараде по одбитку пореза и доприноса уз обавезно социјално осигурање, почев од 15.11.2024. године па убудуће, с тим што је доспеле, а неисплаћене рате дужна да плати одједном, у року од 15 дана, а убудуће до 15-тог у месецу за текући месец, са законском затезном каматом од 16-тог у месецу до исплате досуђеног издржавања. Ставом другим изреке, одлучено је да се преко досуђених 30 % месечне зараде до тражених 35 % месечне зараде тужбени захтев одбија, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж2 203/25 од 07.05.2025. године, жалбу одбио и потврдио пресуду Основног суда у Кикинди П2 470/24 од 06.03.2025. године, у побијаном, обавезујућем делу одлуке преко износа од 22 % до досуђеног износа од 30 % описане месечне зараде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужила је доставила одговор на ревизију тужене, захтевајући накнаду за састав тог одговора.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 202. Породичног закона ("Службени гласник РС", бр. 18/2005...6/2015), и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ревизијом тужене не указује се на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачка 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди П2 470/24 од 06.03.2025. године, тужена је обавезана да на име свог доприноса за издржавање малолетне АА плаћа 20 % од своје месечне зараде по одбитку пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање, почев од 06.02.2024. године па убудуће. У то време тужила је имала 16 година и похађала је први разред средње ... школе у ..., док сада има 17 година и похађа ... школу у ..., где је остварила право на домски смештај, који, на месечном нивоу, кошта око 12.000,00 динара. Живи у заједници са оцем који је пензионер и остварује месечну пензију од 29.000,00 динара. Тужена има 49 година, запослена је и месечно зарађује у просеку око 65.000,00 динара. Отплаћује кредит а рата износи 37.000,00 динара. Живи у заједници са пријатељем у његовој кући где станарину, заједно са трошковима, плаћа 50 еура. Нема друге деце, нити имовине на свом имену, а болује од повишеног крвног притиска. У односу на време доношења претходне одлуке прилике су се промениле пошто тужила сада похађа средњу школу у другој средини у којој мора да борави у дому ученика што изискује додатне трошкове, док је правноснажном пресудом П2 284/24 од 09.09.2024. године укинута обавеза плаћања законског издржавања од стране тужене за пунолетног сина ГГ почев од 10.07.2024. године. Потребне малолетне тужиле на месечном нивоу су око 15.000,00 динара за исхрану, средства за личну хигијену око 3.000,00 динара, а за гардеробу око 5.000,00 динара. Висина месечне накнаде за издржавање храненика по решењу Министра рада и социјалне политике износи 50.368,00 динара месечно почев од јануара 2025. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиле усвојили применом одредбе члана 160, 161., 162. и 164. и Породичног закона и члана 27. став 1. и 2. Конвенције о правима детета налазећи да су се у конкретном случају стекли услови за измену раније одлуке у погледу висине издржавања јер је дошло до повећања нужних трошкова издржавања малолетне тужиле која сада похађа средњу школу у другој средини у којој мора да борави у дом ученика, што јој ствара додатне трошкове, док је, с друге стране, укинута обавеза издржавања за пунолетног брата тужиле од стране тужене која је до укидања оптерећивала њену зарату.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 164. Породичног закона, прописано је да висина издржавања може да се смањи или повећа ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. На основу одредбе члана 154. став 1. истог Закона, малолетно дете има право на издржавање од родитеља. Критеријуми одређивања издржавања прописани су у одредби члана 160. Породичног закона, тако што се издржавање одређује према потреба повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребне потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2). Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 4.). Минимална сума издржавања представља суму коју, као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом (став 4.).

У конкретном случају, од доношења претходне одлуке о обавези тужене да издржава малолетну тужиљу, прилике су се промениле утолико што малолетна тужиља сада има додатне трошкове за школовање на ... школи у ..., где је остварила право на домски смештај који, на месечном нивоу, кошта око 12.000,00 динара, док је укинута обавеза тужене да доприноси издржавању још једног детета, тако да она сада обавезу издржавања има само према малолетној тужили. Имајући у виду потребу повериоца издржавања и могућности дужника издржавања, те да висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ, дужник издржавања, у смисл одредбе члана 162. став 3. Породичног закона, по оцени Врховног суда, побијана одлука донета је правилном применом материјалног права, јер признати износ издржавања обезбеђује остваривање егзистенцијалних потреба малолетне тужиље, док, истовремено не угрожава егзистенцију тужене, као дужника издржавања. С тим у вези, тужена неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

На основу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Трошкови на име ангажовања пуномоћника, адвоката за састав одговора на ревизију, тужиљи нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић